

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202517
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118202517.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobkyne: F. H.Í. A., V. G., J. XX.XX.XXXX, G.Y. P. XC, XXX XX K.-J. Š., právne zastúpenej: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: F. K. A., J. XX.X.XXXX, G. P. XC, XXX XX K.-J. Š., právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Lukáč, advokát so sídlom Hlavná 17, 080 01 Prešov, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti parc. C KN č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 137 m², a parc. C KN č. XXXX/X - záhrady o výmere 566 m², zapísané na LV XXXX, H.Ú. J. Š..

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 6.3.2018 domáhala určenia vlastníckeho práva.

2. Žalobkyňa vo svojom návrhu uviedla, že uzavrela manželstvo so žalovaným dňa X.X.XXXX. Z manželstva účastníkov sa narodili dve mal. deti, a to mal. F. A., nar. XX.X.XXXX a mal. X. A., J. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 27P/494/2016-29, bolo ich manželstvo rozvedené a mal. deti boli na základe schválenej rodičovskej dohody súdom zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok, pričom otec mal. detí bol zaviazaný prispievať na ich výživu na každé mesačne po 130 Eur, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2017.

3. Ďalej uviedla, že ako slobodná dva roky pred uzavretím manželstva a za značnej finančnej pomoci svojich rodičov F. Z. G. M. O. G., po tom, ako zo strany Okresného úradu Prešov, odbor životného prostredia, bolo dňa 17.5.2002 vydané rozhodnutie o umiestnení stavby „Samostatne stojaci rodinný dom a jeho napojenie na siete technickej infraštruktúry - ulica P., K.-J. Š. Č. Ž. W. XXXX/XXXX-Y. a následne vydané tým istým správny orgánom stavebné povolenie, č. Ž.-XXXX/XXXX-G., dňa 4.6.2002, začala s výstavbou rodinného domu, ktorý bol výlučne iba z jej strany ku dňu uzavretia manželstva postavený ako hrubá stavba s ukončením hrebeňa strechy.

4. Po dvoch týždňoch od uzavretia nášho manželstva žalovaný si nechal vypracovať písomnú zmluvu o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, z obsahu ktorej (čí. II. zmluvy) vyplýva, že ako budúci darca sa žalovaná zaväzuje s budúcim obdarovaným uzavrieť darovaciu zmluvu, predmetom ktorej je prevod spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 k parc. U. XXX/XX, zapísanej na LV XXXX, H.Ú. J. Š., orná pôda o výmere 700 m² (stavebný pozemok). Na základe naliehania žalovaného mu následne darovala,

spoluvlastnícky podiel k tejto nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Prešov dňa 14.4.2009 pod č. I. XXXX/XXXX.

5. Mesto Prešov dňa 12.11.2004 vydalo kolaudačné rozhodnutie, č. K.-XXXX/XXXX-S., ktorým bolo stavebníkovi F. H. A. s manželom K. A. povolené užívanie stavby rodinný dom s obytným podkrovím bez podpivničenia v J. Š. na parc. č. XXX/XX, H..Ú.. J. Š..

6. Žalobkyňa dňa 24.11.2016 podala na Okresný súd Prešov návrh na rozvod manželstva. Po podaní návrhu na rozvod manželstva žalovaný ešte viac vystupňoval požívanie alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých sa k nej ako manželke, tak aj k oboj mal. deťom, začal správať spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Žalovaný jej po podaní návrhu na rozvod manželstva pravidelne a sústavne verbálne nadával slovami ..."ty kurva špinavá, takú by si si zaslúžila, že až...", "...ty kurva vyjebaná...", "...ty štetka, si pre mňa nič, si obyčajná handra...". V dôsledku takéhoto správania sa žalovaného bola nútená privolať príslušníkov PZ, a to v dňoch 29.9.2017 o 23:20 hod., dňa 30.11.2017 o 21:00 hod., dňa 22.12.2017 o 21:00 hod., o čom boli zo strany polície spísané záznamy a dňa 22.12.2017 bolo zo strany OR PZ Prešov, odbor poriadkovej polície Prešov-Sever, vydané potvrdenie o vykázaní zo spoločného bytu č. O. XXXX/XXXX, a to na dobu 10 dní. Po uplynutí tejto lehoty žalovaný pokračoval v takomto svojom násilnom a protiprávnom konaní, dopúšťal sa psychického a fyzického násillia tak voči nej, ako aj ich dvom mal. deťom, preto bola nútená v rámci predĺženia toho „najhoršieho“ podať na Okresný súd Prešov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd Prešov uznesením, č.k. 7C/5/2018-25, zo dňa 30.1.2018 vyhovel jej návrhu a uložil žalovanému povinnosť nevstupovať dočasne do rodinného domu evidovaného na LV č. XXXX, k.ú. J. Š., N. N. Č.. XXXXX, nachádzajúceho sa na ul. P. Č.. X, ako aj na príľahlý pozemok zapísaný na LV č. XXXX, H..Ú.. J. Š., K.. H.-U. XXXX/XXX/X - záhrada o výmere 566 m², a parc. H.-U. XXXX/XXX/X - záhrada o výmere 331 m², zapísanej na LV XXXX, H..Ú.. J. Š., nakoľko ide o rodinný dom a k nemu prináležiacie pozemky, v ktorom býva žalobkyňa a mal. deti, vo vzťahu ku ktorým je žalovaný dôvodne podozrivý z násillia. V bode II. uznesenia súd mne, žalobkyni uložil podať na tunajší súd voči žalovanému žalobu o úplné vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa nariadilo neodkladné opatrenie. Toto opatrenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 30.1.2018. Žalobkyňa následne dňa 15.2.2018 podala na súd žalobu o úplné vylúčenie žalovaného z užívania bytu v rodinnom dome, ktorá je vedená na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9C 7/2018. Žalovaný sa okrem hrubých verbálnych útokov na jej osobu dopustil takýchto verbálnych útokov na oboch jej rodičov, ktorým taktiež sústavne a hrubo nadával, vyhánal ich z bytu v rodinnom dome.

7. Dňa 22.12.2017, kedy žalobkyňa volala aj príslušníkov PZ do bytu v ich rodinnom dome, vo večerných hodinách 21:00 hod., žalovaný dcéru X. po tom, ako sa táto zastala jej osoby, silno sotil, pričom dcéra dopadla do sedačky a po krátkom čase žalovaný kopol do dcéry X., ktorá ležala na chrbte. Dňa 29.9.2017 v neskorých nočných hodinách žalovaný jej vykrútil ruky, sotil na posteľ a otvorenou dlaňou dal facku, udrél po pravom líci. Toto všetko tak, ako každé vyčítanie žalovaného z jeho strany v neskorých nočných hodinách počas rozvodu manželstva sa uskutočnilo za prítomnosti oboch mal. dcér. Dcéra X. takéto vyčítanie žalovaného, takéto sústavne stresové situácie psychicky ťažko znášala, v dôsledku čoho dňa 30.5.2017 sa vyvinul taký zdravotný stav, v dôsledku ktorého bola nútená vyhľadať odborné lekárske vyšetrenie s výsledkom, že v dňoch 30.5.2017 až 17.6.2017 bola hospitalizovaná v FNŠP Prešov, J. A. Reimana, Prešov, na oddelení pediatrie s Dg. E 10.90 Diabetes Mellitus 1. typu novodiagnostikovaný.

8. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, som svojim doporučeným listom zo dňa 15.2.2018 vyzvala žalovaného na vrátenie daru v zmysle § 630 OZ. Žalovaný na tento jej jednostranný právny úkon nereagoval.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť.

10. Žalovaný nepoprel, že žalobkyňa už pred uzavretím manželstva za finančnej pomoci svojich rodičov začala s výstavbou rodinného domu, ktorý bol ku dňu uzavretia ich manželstva postavený do fázy „hrubej stavby s ukončením hrebeňa strechy“. Na prácach na tejto hrubej stavbe sa vo významnej miere podieľal aj on (do prvého výkopu až po kolaudáciu), keďže so žalobkyňou sme už plánovali spoločnú budúcnosť. Ďalšie stavebné práce i materiál na dokončenie stavby rodinného domu do finálnej podoby, ako aj ďalšie terénne úpravy okolia či postavenie oplotenia boli financované z prostriedkov patriacich BSM. Už pred uzavretím manželstva sa so žalobkyňou i s budúciimi svokrovcami dohodli na ďalšom

usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemku, na ktorom rodinný dom stavali, a to takým spôsobom že po svadbe žalobkyňa prevedie na neho spoluvlastnícky podiel jednej polovice v pozemku pôvodnej parc. č. XXX/XX - orná pôda o výmere 700 m², zapísaného na LV č. XXXX H..Ú.. J. Š., a že ďalšie financovanie stavby rodinného domu už zabezpečím on. Po svadbe uzavreli dňa 9.5.2004 zmluvu o budúcej darovacej zmluve na prevod jednej polovice spoluvlastníckeho podielu v parcele č. XXX/XX. Na časti tohto pozemku (v súčasnosti na parcele H.-U. Č.. XXXX o výmere 137 m²) bol postavený rodinný dom. V roku 2005 sa im naskytla možnosť dokúpiť k tomuto pozemku ďalšiu časť o výmere 331 m². Tento pozemok formálne odkúpila žalobkyňa, avšak na vyplatenie kúpnej ceny poskytla peniaze, resp. darovala jeho matka, ktorá v tom čase pracovala v USA. Takto vytvorená nová parcela s výmerou 897 m² (566 m² - zvyšná časť pôvodnej parcely č. XXX/XX plus odkúpených 331 m²) mala parcelné číslo XXXX. V roku 2009 však parcela č. XXXX bola geometrickým plánom rozdelená na dve parcely, a to parcelu KN-C č. XXXX/X - záhrady o výmere 566 m² a parcelu KN-C č. XXXX/X - záhrady o výmere 331 m², kedy sa zároveň zmenil druh oboch parciel na „záhrady“. Darovacou zmluvou zo dňa 3.9.2009 previedla žalobkyňa na žalobcu spoluvlastnícky podiel vo výške 1 v nehnuteľnostiach - parcelách KN č. XXXX a KN č. XXXX/X, zapísaných na LV č. XXXX a súčasne na základe Čestného vyhlásenia o nadobudnutí majetku (v katastri nehnuteľností zapísané pod Z-XXX/XX) bola novovytvorená parcela KN-C č. XXXX/X - záhrady o výmere 331 m² (keďže ju kupovali počas trvania manželstva) zapísaná na LV č. XXXX ako ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Týmito úkonmi mali v úmysle dať do rovnováhy ich majetkový, či finančný prínos, resp. podiel na nadobudnutí pozemkov a v žiadnom prípade však nešlo o žiadny nátlak či naliehanie.

11. Žalovaný uviedol, že dôvodom ich rozvodu so žalobkyňou bolo to, že žalobkyňa počas manželstva udržiavala viac ako dva roky intímnu známosť s mužom o dvanásť rokov mladším. Žalobkyňa sľúbila, že svoj mimomanželsky vzťah ukončí, avšak tak neurobila. Po zistení jej nevery sa so žalobkyňou častejšie vzájomne hádali. Jeden takýto konflikt (zo dňa 29.9.2017) zneužila a zavolała na neho políciu. Je pravda, že ju vtedy sotil na posteľ (pričom jej nebolo spôsobené žiadne zranenie), nakoľko bol nahnevaný, pretože sa naďalej stýkala s tým mužom, podvádzala ho a klamala mu napriek svojim sľubom, že pomer ukončí. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov zo dňa 11.1.2018 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Za tento priestupok mu bola správnym orgánom uložená pokuta vo výške 50 Eur.

12. Žalovaný ďalej uviedol, že problémy medzi ním a žalobkyňou nastali až po tom, keď po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva žalobkyňa žiadala, aby uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM v zmysle ich predchádzajúcej zmluvy o budúcej dohode zo dňa 21.11.2017. Žalobkyňa ho totiž pár dní pred pojednávaním vo veci rozvodu manželstva presvedčila, aby nespomínal na rozvodovom pojednávaní jej manželskú neveru a navrhla mu uzavretie dohôd ohľadom detí i budúceho vyporiadania majetku. Na základe jej podnetu a jej návrhu teda dňa 21.11.2017, t.j. deň pred konaním pojednávania, na ktorom sa malo rozhodovať o rozvode i deťoch, podpísali v kancelárii u jej právneho zástupcu rodičovskú dohodu a zmluvu o uzavretí budúcej dohody o vyporiadaní BSM i dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (práve k pozemkom, ktoré sú predmetom tohto konania, KN-C č. XXXX M. XXXX/X). Kým dovtedy s rozvodom manželstva nesúhlasil, nakoniec ustúpil a na rozvodovom pojednávaní dňa 22.11.2017 s rozvodom súhlasil, nezmiemil som sa o jej nevere, ako o skutočnom dôvode vzniku problémov ich manželstva, aj keď žalobkyňa o ňom tvrdila, že je alkoholik, čo nebola a ani nie je pravda. Napriek tomu, že žalobkyňa dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy podpísala zmluvu o uzavretí budúcej dohody o vyporiadaní BSM, po právoplatnosti rozvodu prehlásila, že sa zmluvou necíti byť viazaná, a že zmluvu považuje za neplatnú a tak dosiahla svoje.

13. Žalovaný tiež uviedol, že hoci sa snažil ich konflikty riešiť zdržanlivo a pokojne, žalobkyňa ho provokovala a dochádzalo medzi nimi k ostrejším výmenám názorov, pri ktorých aj žalobkyňa mu vulgárne nadávala. Do ich sporov zatiahla aj svojich rodičov, ktorí ho taktiež očierňovali, nadávali mu, v snahe zabrániť tomu, aby ich dcéra nemusela vyplácať žalovaného z rodinného domu v rámci vyporiadania BSM po rozvode manželstva v zmysle uzavretej dohody. Ich hádky vyvolané jej odmietavým postojom vlastne využila znovu na privolanie hliadky polície, aby neskôr jeho tzv. „konanie hrubo porušujúce dobré mravy“ mohla preukázať zápsmi polície. Konania o týchto tzv. priestupkoch, ktorých sa podľa žalobkyne mal dopustiť a ktoré sú spomenuté v podanej žalobe, boli zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo v správnom konaní, mu nebolo preukázané.

14. K ďalšiemu tvrdeniu žalobkyne, ohľadom zdravotného stavu dcéry X. uviedol, že táto skutočnosť nijako nesúvisí s udalosťami, ktoré sa mali odohrať v poslednom štvrtroku 2017 a preto je zarážajúce, čo všetko je schopná žalobkyňa použiť proti jeho osobe.

15. Žalovaný uviedol, že s deťmi má pekný vzťah. Počas manželstva ako rodina žili harmonicky, chodievali na výlety i dovolenky, trávili spolu čas, vychádzali spolu dobre, a to až do doby, keď sa prevalila nevera žalobkyne a vystupňovala sa jej snaha o rozbitie manželstva. Dokonca aj po jej priznaní sa k nevere mal žalovaný snahu zachrániť ich manželstvo i rodinu, a až do augusta 2017 ako rodina riadne fungovali, chodievali na výlety, dovolenky a podobne, o čom svedčia i rodinné fotografie.

16. Súd vykonal dokazovanie listinami (zmluva o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, darovacia zmluva, rozhodnutie o umiestnení stavby, stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie, lekárska prepúšťacia správa z 17.6.2017, záznamy OR PZ Prešov o podaní oznámenia podľa zákona o priestupkoch zo dňa 29.9.2017, 30.11.2017 a 22.12.2017, list žalobkyne zo dňa 15.2.2018, uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 30.1.2018, č.k. 7C/5/2018-25, rozhodnutie OÚ Prešov, OVVS, zo dňa 11.1.2018, zo dňa 22.2.2018 rodičovská dohoda, zmluva o budúcej dohode o vyporiadaní BSM, dohoda o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 10.5.2018, č.k. 9C/7/2018-50 a zápisnica z toho istého dňa, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.11.2017, č.k. 27P/494/2016-29, a zápisnica z toho istého dňa), ako aj výsluchom strán konania ako aj svedkov, pričom zistil tento skutkový stav:

17. Okresný úrad Prešov, odbor životného prostredia, dňa 17.5.2002 vydal v prospech žalobkyni rozhodnutie, Prot. č. ŽP UP XXXX/XXXX-Y., o umiestnení stavby „Samostatne stojaci rodinný dom a jeho napojenie na sieť technickej infraštruktúry - ulica P., K.Q.-J. Š. (č.l. 6). Následne bolo tým istým správnym orgánom vydané stavebné povolenie, č. ŽPSP-XXXX/XXXX-Bj, dňa 4.6.2002 (č.l. 9).

18. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 1.5.2004 uzavreli manželstvo.

19. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 19.5.2004 Zmluvu o uzavretí budúcej darovacej zmluvy (č.l. 4), na základe ktorej sa žalobkyňa ako budúci darca zaviazala, že najneskôr do 20.11.2004 uzavrie s budúcim obdarovaným, t.j. so žalovaným, darovaciu zmluvu, na základe ktorej prevedie spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na pozemku, parc. XXX/XX - orná pôda o výmere 700 m² do výlučného vlastníctva budúceho obdarovaného. Po povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností budú obe zmluvné strany podielovými spoluvlastníkmi pozemku v rovnakom podiele 1.

20. Žalobkyňa ako darca a žalovaný ako obdarovaný uzavreli dňa 3.3.2009 Darovaciu zmluvu (č.l. 5), na základe ktorej žalobkyňa bezodplatne previedla spoluvlastnícke právo k pozemkom, parc. KN-C č. XXXX - zastavené plochy a nádvorja o výmere 137 m² a parc. KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 566 m², vo výške 1 na žalovaného.

21. Mesto Prešov dňa 12.11.2004 vydalo kolaudačné rozhodnutie, č. K.-S. (č.l. 11), ktorým bolo stavebníkovi - manželom A. povolené užívanie stavby rodinný dom s obytným podkrovím bez podpivničenia v J. Š. na parc. č. XXX/XX, H..Ú.. J. Š..

XX. Zo záznamov polície súd zistil, že policajná hliadka bola privolaná žalobkyňou dňa 29.9.2017, 30.11.2017 a 22.12.2017, kedy došlo k podaniu oznámení o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu.

23. Z Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove súd zistil, že žalovaný bol v zmysle § 27a ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. dňa 22.12.2017 vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby - žalobkyne (č.l. 16).

24. Okresný úrad Prešov Rozhodnutím zo dňa 11.1.2018, č. OU-PO-Q-XXXX/XXXXXX, uznal žalovaného vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 29.9.2017 v čase o 22:15 hod v mieste trvalého bydliska, v rodinnom dome, pod vplyvom alkoholu, vulgárne nadával svojej manželke - žalobkyni, že je kurva a následne ju fyzicky napadol tak, že ju sotil na posteľ, pričom nej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

25. Z výsluchu mal. dcéry strán konania, X., v konaní pred správnym orgánom - Okresným úradom Prešov v konaní vedenom pod č. OU-PO-Q.-XXXX/XXXXXX, súd zistil, že dňa 22.2.2017 ju otec udrel otvorenou dlaňou po tvári. Následne z obývačky odišla a keď sa vrátila sadla si na gauč, z ktorého sa zošmykla, na čo ju otec kopol do boku. Ďalšia svedkyňa, dcéra strán konania, F., potvrdila že otec jej sestru sotil, pričom spadla na gauč.

26. Žalobkyňa podaním zo dňa 15.2.2018 vyzvala žalovaného na vrátenie vyššie uvedeného daru, t.j. aby uzavreli dohodu o vrátení daru v lehote 15 dní od obdržania výzvy (č.l. 17).

27. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že sa vydávala z lásky, no neskôr zistila, že žalovaný je prospechár. Mala rizikové prvé tehotenstvo a už vtedy sa prejavilo správanie žalovaného v tom zmysle, že odišiel lyžovať do Á. a nebol prítomný, keď ho potrebovala. Krátko po narodení prvej dcéry otehotnela s dcérou druhou a uvedené obdobie vnímala ako veľmi ťažké. Neskôr sa dozvedela že sa jej manžel správa promiskuitne a že mal aj iné ženy. Potom, ako už bývali v spornej nehnuteľnosti, zakúpili aj časť príľahlého pozemku a vtedy jej bývalý manžel pristúpil k nátlaku, aby došlo k realizácii zmluvy, na ktorej sa predbežne dohodli. Žalobkyňa ďalej uviedla, že k nim nikto nechodil s výnimkou alkoholických kamarátov žalovaného a jeho mamy, ktorá ich navštevovala takmer dennodenne. Naopak, rodičia žalobkyne k nim chodili len sporadicky, keďže žalovaný ich neuznával. Otca oslovoval „vyjebaný katolík“ a matku „stará piča“. Dennodenne pil, cez víkendy bol schopný opiť sa aj dvakrát. Podanie návrhu na rozvod malo veľmi negatívny vplyv na správanie jej bývalého manžela. Chvíľu bol veľmi agresívny, aby následne sa snažil udobriť, avšak takéto správanie bolo z pohľadu žalobkyne neznesiteľné. Označoval ju hanlivými výrazmi ako „piča, kurva“. Ohľadom toho, že sa jej vytýka, resp. sa poukazuje na to, že bola s deťmi a s bývalým manželom na spoločnej dovolenke, uviedla, že urobila to preto, lebo deti veľmi chceli ísť a ja som nemala finančné prostriedky, aby im to mohla zaplatiť. K tomu, že ju bývalý manžel obviňoval z nevery uviedla, že nevie, ako by to mala mať zariadené, keďže bola 8,5 hodín v práci a celý chod domácnosti bol na nej, a preto tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

28. Z výsluchu žalovaného súd zistil, že pokiaľ by u neho boli prioritné zištné účely, boli by uzavreli darovaciu zmluvu už krátko po svadbe, čo sa ale nestalo. V roku 2005 sa rozhodli, že prikúpia pozemok, pričom peniaze darovala jeho matka avšak on ten pozemok nechal napísať aj na žalobkyňu, a teda šlo o spoločný pozemok. Darovacia zmluva, ktorou darovala žalobkyňa polovicu pozemku bola uzavretá až v roku 2009. Poprel obvinenia, že je mal byť neverný. K tomu, že bývalá manželka má známosť sa priznala po dovolenke za prítomnosti detí, ktoré z toho urobili veľký cirkus, na čo žalobkyňa prisľúbila, že to ukončí, no nestalo sa tak. K obvineniam ako sa mal vyjadrovať na adresu rodičov žalobkyne uviedol, že je to nezmysel. K otázke riešenia priestupkov, z ktorých bol na základe oznámenia žalobkyne riešený podotkol, že z troch priestupkov bol uznaný vinným len z jedného. K tomu, že k nim chodila jeho matku uviedol, že chodila na prikúpený pozemok, kde sa starala o stromy a na kávu zašla iba občas. Podľa jeho názoru žalovaného zo strany žalobkyne ide o zištný úmysel, keďže táto jej aktivita začala až po rozvode manželstva, ktorej cieľom je snaha o to, aby mu nemusela nič vyplácať. Nikdy nenadával bývalej manželke, ani deťom aj keď pripustil, že v posledných fázach manželstva dochádzalo medzi nimi ku kolíziám. Počas trvania manželstva za celých 13 a pol roka nikdy neboli políciou riešení a teda neboli žiadne problémové manželstvo, ako sa to snaží preukazovať žalobkyňa.

29. Svedok, otec žalobkyne, v rámci výsluchu ohľadom opitosti žalovaného uviedol, že keď ho dcéra poslala napríklad na nákup, prišiel o druhej poobede ožratý, aby potom večer išiel na „poprávku“ a bolo to tak každý týždeň, každý víkend. Chodil x-krát taký opitý, že ležal na chodníku a ľudia ho posielali, aby za nim šiel, avšak on bál toho, že mu bude nadávať. Pre žalovaného bol „starý kokot“ a jeho manželka „stará skúpa piča“, pričom rozprával tak pred vnučkami, ktoré sa potom hanbili to vôbec reprodukovať.

30. Svedkyňa, matka žalobkyne, uviedla, že jej bývalý zať je chamtivý a manželstvo uzavrel len z vypočítavosti, keďže videl, že stavajú pre dcéru dom. Pozemok dcéra získala od starej mamy z otcovej strany. Žalovaný má silný sklon k alkoholizmu a deťom sa nevenoval. Žalovaný prvý krát nadával žalobkyňi asi v r. 2009. po tom, čo sa jej naskytla možnosť nastúpiť do práce, s čím on nesúhlasil. Ďalšie nadávky počula asi tak 3-4 razy pri náhodných návštevách, poslednú asi na jar v r. 2016 pred rozvodom. Po rozvode jej žalovaný nadával priamo do očí po tom, čo za ním prišli za účelom vyriešenia spoločného majetku strán konania. Dovtedy jej priamo do očí nenadával. O tom, že na ňu nadáva sa dozvedela od dcéry a susedov bývajúcich dookola. Svedkyňa dodala, že prevažnú časť zariadenia domu zabezpečili

oni, no napriek tomu si ich žalovaný nevážil a jej nadával, že je „lakomá, skúpa piča“ a manželovi nadával, že je „kokot“. Okrem toho žalovaný napadol mladšiu vnučku, ktorá následne vypovedala na okresnom úrade a po výsluchu sa jej žalovaný spýtal, čo povedala, na čo ona odpovedala, že pravdu, za čo ju počastoval nadávkou, že je „piča“. Staršia dcéra už preto pred správnym orgánom už radšej vypovedala tak, že nič nevidela. Žalovaný si počas manželstva bez vedomia dcéry kúpil byt a preto oni v auguste 2012 vyplatili dcérin dlh, ktorý si zobrala na výstavbu domu ešte ako slobodná, no ani za toto nebol žalovaný vďačný. Svedkyňa uviedla, že žalovaný prišiel na manželovu 70tku opitý, manžela začal zosmiešňovať a po skončení oslavy nešiel spolu s manželkou, ale sa odobral za kamarátmi. O tom, že sa žalovaný oženil zo zisťných dôvodov sa svedkyňa dozvedela od matky žalovaného, ktorá mi povedala, že žalovaný pred svojím bratrancom vyjadril to, že si ju zobral len pre majetky. Okrem toho ich, teda ju a manžela, zosmiešňoval a znevažoval aj pred deťmi.

31. Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

32. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenie daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

33. Právna úprava obsiahnutá v § 630 OZ predstavuje akúsi sankciu v podobe práva darcu domáha sa vrátenia daru od obdarovaného. Táto sankcia sa aplikuje na základe dvoch právnych skutočností a to: hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči darcovi a členom jeho rodiny a výzva darcu voči obdarovanému, ktorým sa darca domáha vrátenia daru. Dôsledkom uvedenej sankcie je zánik darovacieho vzťahu okamihom, kedy prejav vôle darcu dôjde obdarovanému. Týmto okamihom sa obnovuje pôvodný právny vzťah.

34. Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebne pomoc a pod.. Nevyžaduje sa, aby konanie muselo dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku.

35. Ak je úvaha o naplnení dôvodov pre vrátenie daru založená na systematickom porušovaní dobrých mravov, keď jednotlivé konania obdarovaného samostatne nedosahujú intenzity správania hrubo porušujúceho dobré mravy, je pre záver o dôvodoch na vrátenie daru určujúci okamih posledného konania obdarovaného ktorým možno jeho správanie vyhlásiť za hrubo porušujúce dobré mravy (Rc 22/2011). Jednotlivé konania, ktoré možno v súhrne považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, je možné vyhlásiť za sústavné, ak ide o také opakované porušenie dobrých mravov, ktoré svedčia o hlbokom narušení vzťahu medzi darcom a obdarovaným, pričom uvedeného konania sa obdarovaný dopustil najmenej v troch prípadoch. Pričom medzi týmito konania je časová súvislosť.

36. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko sa žalovaný dopustil správania hrubo porušujúceho dobré mravy a to fyzickým a verbálnym útokom na žalobkyňu dňa 29.9.2017 za čo bol aj uznaný vinným zo spáchania priestupu. Ak by aj uvedené konanie žalovaného nedosahovalo samo osobe takú intenzitu, že by ho bolo možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, tak dôvodom na vrátenie daru by bolo opakované porušovanie dobrých mravov spočívajúce jednak v uvedenom konaní žalovaného ako aj jeho správaní voči samotnej žalobkyni a jej rodičom, ktorým urážlivo nadával. Z výsluchu matky žalobkyne totiž bolo zistené, že bola prítomná toho, ako žalovaný nadával žalobkyni naposledy v roku 2016, t.j. ešte pred rozvodom manželstva a taktiež hanlivo nadával jej ako aj jej mužovi na stretnutí ohľadom dohody o vyporiadaní spoločného majetku dnes už bývalých manželov. Navyše uvedené správanie bolo sprevádzané aj nadmerným a sústavným konzumovaním alkoholu, čo žalovaný razantne nepoprel v konaní o rozvod manželstva, nakoľko počas výsluchu uviedol, že žalobkyňa vedela o jeho návykoch a teda aj o tom, akým spôsobom alkohol užíva.

37. Podľa názoru súdu tvrdenie žalobkyne o príčinnej súvislosti medzi správaním žalovaného a diagnózou dcéry žalobkyne nebolo preukázané. Okrem toho ide o autoimunitné ochorenie, ktoré vzniká väčšinou v mladosti, a pri ktorom jestvuje genetická predispozícia.

38. Čo sa týka námietky žalovaného, že jeho správanie bolo vyprovokované neverou žalobkyne súd uvádza, že nevera žalobkyne nebola preukázaná tak v rozvodovom konaní, ako aj v tomto konaní. Okrem toho zákon ako podmienku zamietnutia návrhu na vrátenie daru neustanovuje nevhodné správanie sa

samotného darcu. Je tomu tak preto, že darca sa dobrovoľne a bezplatne vzdal svojho vlastníckeho práva a preto má aj silnejšie právnej postavenie pri uplatnení svojho práva na vrátenie daru.

39. Ohľadom tvrdenia žalovaného o neurčitosti jednostranného právneho úkonu žalobkyne zo dňa 15.2.2018 súd podotýka, že aj keď je pravdou, že tento uvádza iba všeobecné tvrdenia, konkrétnu skutočnosť, resp. skutočnosti sú uvedené v podanej žalobe, od ktorých do doručenia žaloby žalovanému dňa 22.3.2018 neuplynula lehota dlhšia ako tri roky. Za prejav vôle darcu na vrátenie daru sa teda považuje aj podanie žaloby, ktorá nahrádza výzvu na vrátenie daru, a to od okamihu jej doručenia žalovanému.

40. Podľa názoru súdu, tvrdenie žalovaného, že privolanie polície do ich bytu bola súčasť plánu prichystaného žalobkyňou, súd považuje za jeho špekuláciu bez podpory relevantných dôkazov.

41. Súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých žalovaným, nakoľko tento svoj návrh podal po uplynutí lehoty sudcovskej koncentrácie na predloženie návrhov na doplnenie dokazovania, resp. na predloženie dôkazov. Okrem toho súd nepovažoval výsluch maloletých detí strán konania za účelný a určujúci pre danú vec aj vzhľadom na citovú viazanosť detí na oboch rodičov. Dôvodom navyše na zamietnutie návrhu žalovaného na vypočutie údajného milenca žalobkyne súd skutočnosti uvedené v odseku 36. rozsudku.

42. Na základe vyššie uvedeného teda súd určil vlastnícke právo žalobkyne k podielu vo výške 1 na parcelách, ktoré boli súčasťou pôvodnej parcely, ktorú darovala žalovanému.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v plnej miere úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.